

gerne ville have en suveræn regering i Irak, og det skulle præsidenten også have været indstillet på. Men hvad sker der så i går? Så opfører man en farce af noget, man kalder et valg, hvor man faktisk installerer, så vidt jeg er orienteret, en regering ledet af folk, som stammer fra det regeringsparti, som bar Saddam Hussein. Det er jo altså så langt fra et irakisk folkestyre, som vel tænkes kan.

Statsministeren er måske simpelt hen blevet lidt snakket efter munden, men først og fremmest ført bag lyset af præsident Bush. Kan statsministeren ikke se det i dag?

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):
Jeg kan fuldstændig afvise hr. Keld Albrechtsens fremstilling.

Det er jo ganske tankevækkende, at vi ikke en eneste gang, tror jeg, har kunnet diskutere Irak her i Folketingssalen, uden at hr. Keld Albrechtsen har lagt utrolig meget vægt på, at FN skulle være centralt inde i processen. Nu er der faktisk igangsat en proces, hvor FN er centralt inde, idet den særlige udsending, Brahimi, er den, som forestår dannelsen af en ny, selvstændig irakisk regering, og det er Brahimi, der står bag udnævnelserne. Og så er hr. Keld Albrechtsen også utilfreds med det.

Det viser jo bare, at det er det værste hykleri. Det er ligegyldigt, hvad vi siger, det er ligegyldigt, hvad vi gør, hr. Keld Albrechtsen kan ikke stilles tilfreds.

Keld Albrechtsen (EL):

Nu er statsministeren ved at komme tilbage i sin almindelige aggressive stil. Det er sådan set meget tilfredsstillende, det øger underholdningsværdien; det skulle have været gjort i Washington, men det er da også fint nok, at det kommer her.

Så vil jeg bare spørge: Er det ikke korrekt, at der var et højst besynderligt forløb i går, hvor alt tyder på, at FN's udsending, Brahimi, blev trukket rundt ved næsen, og at han stort set selv erkendte det. Han skal i hvert fald have udtalt: Nogle mennesker tror, jeg har frie hænder her. Det skulle han have sagt.

Kunne statsministeren ikke sende os en redegørelse for det besynderlige forløb, hvorved der blev foretaget dette såkaldte valg af en regering? Det er efter min bedømmelse en ren farce, som jo, når det når rundt i Irak, vil skabe det indtryk, at nu har man endnu en gang udnævnt en amerikansk lydregering, og så bliver det endnu svære

at få etableret noget, der ligner et folkestyre i Irak baseret på folkets egen frivillige deltagelse.

Vil statsministeren ikke ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Så ...

Keld Albrechtsen (EL):

... gå ind i denne her sag og sende os en redegørelse for det forløb, for jeg tror, statsministeren simpelt hen ikke er klar over ...

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Så er det altså statsministerens tur.

Keld Albrechtsen (EL):

... hvad der foregår.

Statsministeren (Anders Fogh Rasmussen):

Jeg tror, det er Brahimi selv, som er den bedste til at give en sådan redegørelse, og så vidt jeg er informeret, vil han også afgive en sådan redegørelse over for FN's Sikkerhedsråd. Så mon ikke vi skulle overlade det til Brahimi selv?

Det, vi kan konstatere, er, at han står bag udnævnelserne og han fortsætter sit arbejde. Det ville han næppe have gjort, hvis han var utilfreds med, hvad der var foregået. Så jeg tror, alt det, hr. Keld Albrechtsen her siger, fuldstændig må stå for hr. Keld Albrechtsens egen regning, som det i øvrigt altid må.

Villy Søvnal (SF):

Jeg vil godt rose statsministeren for at have rejst temaerne; det synes jeg. Det har vi bedt statsministeren om, og det har han gjort.

Det, jeg synes, er langt, langt mere svært at få øje på, er, hvad statsministeren har med sig hjem. I forhold til den militære suverænitæt var statsministerens svar jo i virkeligheden, at det fik den irakiske regering ikke beføjelser over.

Kigger man på torturen, så vil jeg godt spørge statsministeren: Fik statsministeren et løfte om, at USA fremover ved at tiltræde protokollen mod tortur vil sikre, at der bliver uanmeldte inspektioner? Det er jo det helt afgørende. For ellers kommer vi bare ud i den dækmanøvre, at de her billeder jo er meget gamle, nogle af dem er helt fra sidste år og først kommer frem et halvt år senere.

Er statsministeren enig i, at det eneste, der kan sikre, at de her ting ikke gentager sig, er en